

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébetter, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“-ra.

Ha lapunk ez évbeni működése elég szerencsés volt, igen tisztelt előfizetőinket a további pártolásra meggyerni, tisztelettel kérjük az előfizetési díjt, — mely évnegyedre 1 frt 50 kr. a „Jogász-Egylet“ igen tisztelt tagjainak 1 frt — a kiadó hivatalhoz, Wittich József könyvkereskedésébe mielőbb beküldeni.

Dobolyi Sándor.

Maros-Vásárhely augusztus 6.

Plures facilius munia Reipublicae,
Sociatis laboribus, executuros. Tacit: Annal. II. 11.

Elmondottuk, több cikkben, a törvény-előkészítő bizottság körüli nézetünket; kiemeltük azok során a királyhágón inneni részek e tekintetbeni mellőztetésöket; szólunk ez alkalommal az említett részeknek — a királyhágón túli részekkel szemben — sajátságos állásukról.

Mi, kik az 1867-beli kiegyezkedésnek határozott önzéstelen tisztelői, hív követői vagyunk, csak sajnálni tudjuk, hogy az áldott Unió epedve várt eredményeire nézve még ma is mind csak sántikál. Mi mindég azt óhajtottuk e részben, hogy a hon két része teljes összeolvadása mindkét része teljes megnyugtatóra és boldogítására történjék. Mi azt óhajtottuk, hogy a testvéri szeretetnek ezen nemes műve a későbbi eljárások és tettek által is mindég igazolva legyen.

Nem azt teszi ez, mintha mi talán azt várnók, hogy az unió létrejötte után áldás és általános jóllét saját munkánk és fáradságunk nélkül szálljon reánk. — Magunk számára a szükségességeket megszerezze önmagunkon. Más, egészen más az, a mit mi az unió következtében, az általános jóllét érdekében kívánunk. És ez főleg abból áll, hogy; az igazgatás minden ágában Erdély aránylagosan képviselve legyen.

Midőn ezen kívánságunkat lapidár stílusban nyilvánítjuk, egyszersmind kötelességünknek ismerjük, elmondani az okokat, melyek alapján szükségesnek találtuk említett kívánságunknak kifejezést adni.

Ha mi egy könnyen indokolható elkeseredés percében arra a gondolatra jönnénk, hogy a királyhágón innen részekből nem alkalmazás a magasabb hivatali körökbe, a képesség és képzettség hiányának bejégét süti reánk, s ekkor hangos zugolódásba törnénk ki, valóban kiérdemelt hibázatásnak tennők ki magunkat.

De mi távol azon gondolattól, hogy kultúránk fokozatát azon szerencsétől feltételezzük, hogy minő magas hivatali állásba helyeztetünk; vagy boldogságunkat azon reputációban keressük, melylyel felállunk a királyhágón túli irányadókörkben birnak, magunkat nyugodtan Rochefou-

cauld azon becses maximájába burkoljuk: „à qu'on bon cherchons notre bonheur dans l'opinion d'autrui, si nous le pouvons retrouver on nous même.“ (Ugyan miért keresnők boldogságunkat a mások róllunki véleményükbe, ha azt saját magunkban feltalálhatjuk.)

Nem ezen önző gondolat vezérel minket akkor, midőn magunkat az igazgatás minden ágában aránylag képviseltetni óhajtjuk. Hanem mi azt hisszük, hogy „Sociatis laboribus“ az igazgatás sokkal több sikerrel eszközölhető. Mi azt hisszük, hogy az a magas cél, mely az általános felvirágoztatásba a minden rétegre kiható jóllét előteremtésébe van kitűzve, csak úgy leendő megközelíthető, ha a birodalom minden részéből kiképzett munkás honfiak — kik a nép helyzetével kívánalmaival legközelebből ismereteseek — vétetnek fel a kormányzati magasabb körbe. Ha mi megemlítjük, hogy jelenleg az egyetlen belügyminiszterium az, melyben Erdély kellőleg képviselve van, tesszük ezt, figyelemztetésül, ép úgy a nemzet, mint a kormány érdekében, elvitázhatlan igazság lévén az, hogy midőn a nemzet tudja azt, hogy ő az igazgatásban jóra való fiait által részt veszen, nyugodtan engedelmeskedik a fejtől jövő rendeleteknek, s a kormány is biztosan és bizonyosra intézkedik akkor, midőn körében birja azon nép tiszteletben álló fiait, melynek érdekében és sorsára nézve intézkedett. És kihozhatná kétség alá azon valóságot, hogy a kormány csak is tapogatózva működhetik egy oly helyen, a honnan a maga keheleiben nem bir világító fátylaul szolgáló kormány férfit.

Es még mind e mellett, figyelmet és tekintet érdemel a magasabb kormány berendezésében a méltányosság. Az, a ki a hatalom élén áll, elvitázhatlanul csak akkor számíthat bármínő műveleteiben, állandó sikerre, ha kiindulási pontja, célja és egész eljárása méltányosságon alapszik. S valameddig egy kormány a méltányosság kívánalmának religiose eleget teszen, addig nem árthat annak bármely ellenzék epéje se; és mi azt hisszük, hogy a gondviselési pactum egyik fő pontozatát, is bármely kormányra nézve, a méltányosság képezi; az ez elleni első vétség pedig az első kapavágás a sirgódór előkészítésére.

Dobolyi Sándor.

Az esküről, mint a polgári perekbeni bizonyítékról.

Dr. Csacskó Imre, legfőbb ítélőszéki bíró urtól.

(Folyt. és vége.)

A., mint helybeli téglakezelő téglát adott el B.-nek, ki a téglát árából 5 frtot nem fizetett le A.-nak, hanem ez összeget C-nek adta, kinek A. állítólag 5 frttal tartozott. A. arról meggyőződésében, hogy ő C-nek nem adóssa, C-t a helybeli előjáróság eleibe hivatta a végett, hogy a B-től kapott 5 frtot adja neki oda. Ez ügynök előadása közben C. A-t azért, mert 5 frtyi tartozását tagadta, hunczfutnak, és gazembernek nevezte. A. ez által magát becsületében sértve érezvén, az illető egyesbíró-ságnál C. ellen becsületsértési keresetet adott be, C-t a becsületsértési díjban elmarasztaltatni kérvén.

A tárgyaláskor, hol a peres felek ügyvédek által képviselve voltak, C. alperes a becsületsértés elkövetését,

illetőleg az említett szavaknak A. felperes irányában mondatát tagadta. Felperes ez által, úgy látszik, felfingerülve, azoknak, kik a becsületsértés elkövetésénél jelen voltak, mint tanuknak kihallgatását nem kérvén, alperest megkínálta a tagadó főesküvel az iránt, hogy ő a becsületsértés szavakat nem mondotta, ezt tévé pedig felperes, nyilatkozata szerint azért, hogy alperes szigorubbán bünhődjék, ha hamisan esküdni merészelné; alperes a neki kínált főesküt letenni késznek nyilatkozott.

Ezzel a tárgyalás befejeztetvén, az 1-ső bíróság ítéletét az alperes által leteendő főesküre alapította, annak letétele esetére alperest felmentvén, illetőleg felperest keresetével elutasítván, le nem tétele esetére pedig alperest a becsületsértési díjnak megfizetésében elmarasztaltván.

Ez ítéletet a magy. kir. ítélő tábla, valamint a legfőbb ítélőszék is helyben hagyta; a döntő nézet itt az volt: hogy a peres felek a főeskü letételében megegyeztek, mihez a feleknek joguk van.

Van-e a peres feleknek joguk tetszésök szerint, minden más kínálkozó bizonyíték mellőzésével az eskü általi bizonyításhoz folyamodni, és nem kötelessége-e a bíróságnak az eskü általi könnyelmű bizonyítást fékezni, különösen azt más bizonyítékok használhatása esetében meg nem engedni? annak megítélését az előadottak nyomán az olvasó belátására bízom.

A becsületsértési esetekben használható pótesküre nézve ez alkalommal megjegyezni kívánom, hogy, miután nálunk elfogadott nézet, miszerint egy harmadik személynek jelenlétében is lehet becsületsértést elkövetni, akkor ha alperes a becsületsértést tagadja, azt bebizonyítani más mód nincs, mint a becsületsértéskor jelen volt harmadiknak, mint tanúnak vallomáshoz felperesnek a bizonyítást kiegészítő pótesküt odaítélni.

Ha az elfogadott nézet az volna, hogy becsületsértést csak többek jelenlétében lehet elkövetni, akkor a pótesküt is lehetne mellőzni, mert a becsületsértésnél jelen volt többek, mint tanuk kihallgatása által lehetne a kérdéses becsületsértés iránti teljes bizonyítékot előállítani.

Ha netalán valaki megütköznék abban, mit a döntő ténnyel kapcsolatban levő mellékkörülményeknek figyelembe vételéről fentebb előadtam, felvilágosításul megjegyzem, hogy az ily körülményeknek figyelembe vétele az 1868. 54. cikkben foglalt törvénykezési rendtartásban nincsen ugyan világosan kimondva; de az bizonyos, hogy az igazolandó ténnyel kapcsolatban levő körülmények ama kérdés eldöntésénél: vajjon az eskü letétele melyik peres félnek ítéltséské oda, a bíróság részéről figyelembe vétetnek és hogy figyelembe vétesse, szükséges is, ha az alaposan eljárni kíván. Erre utalnak az 1868. 54. cz. 227. és 235. §§-ai is.

Egyébiránt, hogy a bizonyítási elmélettel nem ellenkezik a polgári perekben a főténnnyel összefüggésben levő mellék, távolabbi körülményeket is figyelembe venni, sőt azokra bírói ítéletet is alapítani, tanúsítják a badeni 1864. polg. perrendts. javaslatának 581. 582. §§-a a bajor polg. prdrts. javaslatának 445. és köv. §§-ai a német szövetség számára készített polg. prdrts. javaslatnak (első olvasás) 286. §-a és több külföldi írók, ezekből kitetszik, hogy a főténnnyel kapcsolatos mellékkörülmények általi bizonyítás nemcsak javaslatban, hanem alkotott külhoni törvényben elfogadva is van.

Az eskü általi bizonyításnak alkalmazása körüli eljárás felvilágosításul legyen szabad egy pár perbeli esetet előadnom:

Az apa 1868-ik május 26-án házasságra lépén, nejének születől ezeknek vagyonát megvette 15,000 frton; az apa 1869. ápril 3-án meghalálózván, ugyanaz év és hó 17-én neje lányt szült, ki a végrendelet nélkül meghalt atyjának örökösévé lett. A lány is nemsokára t. i. 1869. ápril 29-én meghalt és anyja, ki rövid idő múlva más házasságra lépett, az első férje által hátrahagyott, illetőleg megvett vagyonnak birtokában maradt.

A meghalt atyjának testvérei, a dolog ily állásánál a vagyon birtokában maradt nő ellen pert indítottak, a végett, hogy a birtokában maradt vagyon nekik tulajdon gyanánt átadassék.

Keresetüket az ideigl. törv. szabályok 10. és 11-ik §§-aira, fektették, minthogy a vevő apa testvérök volt, ennek leánya, mint közve len örökösse meghala, és felmenő egyenes rokonok (apa és anyja) illetőleg nagy atya, nagy anyja nincsenek; és végre mert a meghalt apa, illetőleg testvér, a vagyont az ő közös szüleiktől örökölt pénzen vette.

A nő azzal védte magát, hogy a vagyon közszerezmény, és hogy a vagyonnak felelőrárt ő fizette sajátjából.

Felperesek az árvapénztárt kezelők, és az előadó szülők által igazolták, hogy meghalt testvéröknek az ár-

vapénztárban körül-belül 17,000 frtja volt; hogy azt onnan kivéve, ez összegből fizette ő a kérdéses vagyonnak árát, t. i. 15,000 frtot; a nő tehát a vagyon árába mit sem fizetett sajátjából, de közte és a meghalt 1-ső férje között közszerzeménnyel sem lehet szó, mert egy évig sem éltek együtt. Felperesek egyszersmind megkínálták az alperesnőt a leendő főesküvel arra nézve, hogy meghalt 1-ső férje a vagyonnak árát nem maga fizette saját öröklött pénzéből, hanem abból mit ő férjével együtt szereztek.

Alperesnő a neki kínált főesküt sem el nem fogadta, mert mint állítá, neki a történet fizetéséről közvetlen tudomása nem volt, sem vissza nem kínálta, bizonyosan azért, mert a felperesek állításainak igazságáról meg volt győződve, minélfogva az 1868. 54. tcz. 234. §-a szerint, figyelembe véve ama körülményeket, melyeket, a felperesek tanu által igazoltak, alperesnő pervesztesnek mondatott ki.

Más eset. Felperes alperestől 100 frtot követel kamattal együtt. Felperes előadja, hogy az alperesnek a 100 forintot kissé összegekben kölcsönözte, s a kissébb összegekről alperestől elismervényei illetőleg kötvényei voltak; legutóbbi játék közben alperes kölcsön vett tőle 10 frtot, mikor az alperesnek eddigi adósságait összeszámolván, azok tettek összesen 100 frtot, miről alperes neki elismervényt adott, ő pedig a kisebb összegekről szóló kötvényeket elszaggatta.

Alperes elismeri, hogy a kártyázáskor 10 frtot vett felperestől kölcsön, de azt, hogy annak 100 frttal tartoznék, valamint a 100 frtos elismervény aláírását tagadja.

Felperes tanura hivatkozik, ki a 100 frtról szóló elismervénynek kiállításánál jelen volt, kinek diktálása után az elismervényt ő (felperes) írta, mit azután alperes aláírt, ebbe tanu beegyezett, mert miután az elismervény diktálás után íratott, feltehetette, hogy alperes annak tartalmát tudja. Megjegyzik azonban a tanu, hogy alperes ekkor mámoros állapotban volt; hogy ő a részletekről mit sem tud, s előtte alperes felperestől 100 frtot nem kapott.

Felperes a tanu vallomásaéhoz pótesküt ajánlott, a felperes pedig megkínálta főesküvel az iránt, hogy ő felperesnek nem adóssa; alperes azonban a főesküt el nem fogadta.

Ezek után az 1-ső bíróság az alperest a 100 frta kereseti összegnek kamatokkal fizetésében elmarasztalta az esetre, ha felperes pótesküt teend le arra, hogy ő részletekben alperesnek adott pénzt kölcsön, mi összesen 100 frtot teszen és miről egyes kötvényei voltak alperestől, melyeket az összeszámolásakor elszaggatott; hogy a 100 frtról elismervényt a tanunak diktálása után ő (felperes) írta és alperes azt aláírta. A második bíróság ez ítéletet helyben hagyta.

A legfőbb ítélőszék pedig tekintettel arra, hogy a felhívott tanunak vallomása által a keresetnek igazolására szolgálható félbizonyíték nincsen előállítva, mert a tanu a felperes által keresetének igazolásul felhozott több lényeges körülményről mit sem tud, a pótesküt felperes részére megítélhetőnek nem találta, és minthogy felperes egyéb bizonyítékot sem tudott előállítani, a 100 frtról elismervényt sem tekinthetvén kellő bizonyítványnak, minthogy az más által íratván, csak alperes által más előttemező nélkül van aláírva, s abban a 100 frtnak csak átvétele van elismerve, kölcsönadási czím és visszafizetési kötelezettségnek kitétele nélkül, és az elismer-

vényt a tanu vallomása szerint alperes mámoros állapotba írta alá, felperest keresetével elutasította.

S ez helyesen történt, mert a póteskünek letétele megengedtetvén, igen valószínűleg hamis eskü letételére adatott volna a bíróság által alkalom, mit lehetőleg mellőzni a bíróságnak kötelessége.

Koldus menház érdekében.

(Folytatás.)

Említettekben jóval tultesznek a munka kerülők azon fajbelii, kik az élelem megszerzése minden nemétől, mely testi képességüket igényben venné, irtozván, későbbiek a legsilányabb táplálékon tengődni, csak hogy kenyélhesse- nek. Vajjon az ezen osztályt kiegészítő, elfogulatlan ke- belből kérdezem, méltók a könyörő szív résztvételére? Midőn a társadalom minden osztálya, minden rétege ké- pesítettségéhez mért foglalkozást bizton találhat, az mélt- tán megkívánhatja, hogy henye korhely naplopók a kö- zös anya tején here módon ne élőködjenek. Ezen osztály- zat, az, melyből kevés utánjárás mellett csekély díjért tolvaj bérenczeket lehet kiszemelve toborzani.

A koldusbot és tarisnyára szerttévés, néhány ne- mért idéztem nygán — noha még más körülmények is ha- tároznak az élet folyamában, — s mint cikkem kezde- tén említém: jövőjét senkise modhatja biztosnak, de ha már a születés, hajlam gaz kezek közreműködése s más nem önkovácsolta körülmények következtében kénytelen valaki egyiket kezébe fogni, s másikat vállára akasztani, hogy mind ők a bizonytalan remény csalóka biztatásától, — mely főképp azt föltételezi: vajjon rimánkodásaink mellett is jóllaknak e azon napon? feloldoztassanak, mind a járó-kelők vagy a szobák lakói egy nevezetes „alkalmat- lanító osztálytól, melylyel néha a körmösség vagy követ- kező éjjelekre kiszemelés is szokott párosulni, azutánra menté tétessenek, a gondoskodást elérkezettnek vélelmezem.

Többször s más államokban is avatottabb tollal tárgylagosabban is írtak a koldulás beszüntetése melett, de fájdalom! az a civilizációval lépést tartva halad. Én nem is egyenesen a koldusokkal szemközt emelek gyilkok- kal fölszerelt paizsot, sem azok végleges kiűrését nem sürgetem, mert ismerni tanultam az emberiem gyarló- ságait s tévedésre könnyen hajló gyöngeségeit; úgy azt is tudom, hogy az igények szaporodását az igénylők is sokasodván, az azzal karöltve járó tetszőleges szükségle- tek naponta többet bajtnak azon nehéz járom hordozá- sára, hanem a megsemitni lehetlen helyett ohajtandó: hogy az elesettek a társadalomra mennél hasznosabbakká idomittassanak, mert a társadalom minden egyes tagjától: legyen nagy, kisdéd, hatalmas, nyomorult, nő vagy férfi egviránt s méltán megvárja, sőt jogosan meg is kíván- hatja, hogy azok, fennállásában, haladásában, erjőktől tehetségöktől kitelhetőleg gyamolítsák. És már most akár- minő uton és körülmények miatt jutott valaki azon le- alázott helyzetbe, hogy életét csak koldulás által tart-

assa fenn, minden államnak és hatóságnak, mint gon- dos szülőknak kötelessége épebb vagy elnyomorodottabb gyermekei fenntartásáról gondoskodnia.

Létesítsen a terjedelmesebb állam nagyobbserű, de ezen sz. k. város, — mint kevesebb népséggel bíró ha- tóság — tehetségéhez képesti koldus menházat, melynek falai közt a véglegekre jutottak ne csak szükségleteiket mulhatlanul és közvetlen fedező állásban, hanem szellem- táp nyeresben is részesíttessenek: az az képességükhöz irányzott foglalkozást is találjanak, mert a henyeség min- den gonosznak párnája lévén, méltán megkívánhatni, hogy azok kik eddig ily páruán heverték, felriasztatván vezetessenek oly körbe, hol a hasznosítás nem csak szí- nét hordozza czégül homlokán, hanem bensőleg is való- ban az legyen.

Tagadhatlan, hogy ezen székelyföld fővárossa és a kebelében létező két népesebb hitfelekezet pénztára a közelmúltban köz czélokra tömeges kiadásokat utalványo- zott. A kétkedőnek bemutatam a koródát, mindkét nem- beli gyermekek tanulására könnyebb szerrel juttatása vé- gett szervezett alsóbb — valamint a polgári iskolákat kisdédvót s más korszerű kíváncsalomnak megfelelő intéz- kedéseket; de hitem szerint azok létrehozatala nem me- ritette — annyira ki pénzerejét és akarat képességét, hogy belátván valamely intézkedés czélyszerűségét, azt — egye- nesen visszariasztás helyett fel ne karolja.

(Vége köv.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapja folyó évi 59-ik számában a mult hó 30. történet szomorú tűzvész alkalmából H. V. aláírással egy cikk jelent meg, melyben határozottan az állítatik, hogy „a lutheránus község udvarán gyult ki egy istálló.” Igaz, hogy ily eseteknél véghetetlen a lehetőség s én ma- gam meg vagyok győződve, hogy nem eredt a tűz, mint sokan állítják, a szomszédos sütődéből közvetlenül, mert mikor felébredtem, a szomszédos épületnek a sütőde feletti része ép volt; de mivel az én istálómban, mely a szomszédos színnel és istállóval össze volt építve, évek óta marha, de sőt könnyen gyulható tárgy, például széna vagy szalma nem volt s az istáló inkább csak faskamrának volt használva, melyben egyetlen cselédemnek, szolgálóm- nak, ki mióta nálam szolgál, mindig családommal egy- szerre fekszik le, még nappal is ritkán volt mit keresnie; s mivel midőn a lángok nagy világossága által, melyek sugarai szobám ablakán keresztül éppen szememre lővel- tek, felébredtem, ágyamból kiugrottam, az istállómmal egy fedél alatt levő színem alatt semmi tűz nem volt, de sőt az istálló fedelének a hajósköz felőli alsó fele még a lángoktól érintetlen volt, mit Sander postaviteknők ur is bizonyít, ki még nállamnál is előbb vette észre a vészt, — mind ezen körülményekből kiindulva tiltakoznom kell azon határozott és minden megjegyzést nélkülöző állítás ellen, hogy az én istállómól eredt volna a tűz. Vagy ha oly tisztában áll H. V. a dologgal, akkor a tűz fellobba- násakor jelen kellett, hogy legyen; miért nem mutatta tehát magát? mert ha egyetlen ember lett volna még, ki nekem segítsen egy hosszú lajtorját Koroczkíné asszonytól behozni, az ujonépült iskolát megmenthettük volna; egy kád

TÁRCZA.

Cromwell Olivér.

— Hegyesv Vilmostól. —

(Vége)

Koronával fején, az ország pálcájával kezében, ki- rályi paláttal lépett be másnap reggel a parlament ter- mébe Cromwell. A képviselők meglepetve e szokatlan megjelenéstől, s nem tudva mire vélni ez ünnepélyes öl- tözetet állottak fel, megadni az illő tiszteletet. Cromwell erős, biztos léptekkel haladta fel a trón lépcsőit és a leg- felsőbb fokot megállt.

— Urak! — kezdé csengő, érczes hangon, — cso- dálkoztok ugy-e, hogy most idejöttem, e jelvényekkel fel- disztitve. Mindjárt meg fogjátok tudni okát. — Én ez- előtt néhány évvel egy szegény, tekintélytelen katonája vol- tam az angol hadseregnek, és eszem, s a nép bizalma fel- emelt ide, a hol most vagyok. De látjátok édes barátim ez a korona igen nehéz, ez a palást igen nagy és meleg, ez a kis pálcza pedig, ez — ez — nem Cromwell Oli- vér, Anglia védnöke kezébe való.

Riadó, szünni nem akaró, lelkesült éljenek között tépte le magáról Cromwell a jelvényeket, lelépett a trón- ról s mondá:

„Már most urak, adjatok helyet a védnöknek.”

* *

A védnök Cromwell ezután ernyedetlen szorgalom- mal vezette az ország ügyeit, szakadatlanul dolgozott fá- radott Anglia boldogságán, czélja az volt, hogy hazáját tiszteltté, nagygyá tegye, és e részben sikerült is neki; de az általános közbizalmat többé megnyerni nem tudta.

Minduntalan ismétlődő összeesküvések, merényletek tar- tották folytonos rettegésben; és végkép elkeseredve e bor- zasztó hálátlanságon végezte be életét 1658-ban. Fia Ri- chard is nemsokára, (néhány év múlva) követte oda, a hol nincsen többé sem forradalom, sem összeesküvés.

Egy ál pagony erdész.

Ezelőtt néhány évvel történt, még pedig nem Pá- rizsban, hol az iparlovagok napirenden vannak, hanem Erdély egyik városában, a mi érdekességét még emeli. — Stetter Mór, csinos külsejű 23 éves fiatal ember volt, Megérkezik x. városba. Az első vendéglőbe száll s két utszára nyíló szobát rendel. A vendéglőnyvbe, mint L. herczeg pagony-erdésze jegyzi be magát. Kocsit hozat, be- mutatja magát a polgármesternél, a város előkelőbb egyé- neinél s ezek által előzékenységgel fogadtatik. Maga a polgármester kocsikázott ki vele az erdőbe azok meg- mutatása végett, mert Stetter ur a herczeg részére egy nagyobb birtokot s terjedelmes erdőségeket volt veendő. Ennek hire csakhamar elterjed s mindenki kereste az ifju erdész ismeretségét. — A legtekintélyesebb családokhoz bejáratos lett; estélyek, Landpartik rendeztettek kedvéért, a mamák egymást mutták felül a szívélyességben, a leány- kák reméltek, az atyák büszkéek voltak, hogy ily derék férfiu járja házukat s a város fiatalága nem birt vele versenyezni, sem udvariasságban sem költelezésekből; az iparosok, kereskedők pedig igyekeztek a jó Kund- schaftot magukhoz édesgetni. Az erdész ur több erdőt megszemlélt, alkudozásokba bocsátkozott, kilátásba he- lyezte a jószág igazgató mielőbbi megérkeztét; s ez okból több nemű megrendeléseket tett, jelesen 12 vadász ré- szére fegyvereket nyereg-szerszámot, ruhákat sat., sőt ma- gáról sem feledkezett meg s a kínálóko hitelt, a direc-

tor megérkeztéig, — maga részéről is kegyesen igénybe vette.

Minden pompásan ment; még csak arany gyűrűket is adtak neki hitelbe minden gyanu nélkül. Ma azt beszél- ték, hogy házasodik s veszi A. oryostudor leányát, holnap meg azt mondták, hogy B. ügyvéd leánya nyerte meg kedvét, kinél épen estély rendeztetett. Az estély javában folyt. Az erdész urat legénye kiszolgáltotta a társaságból. I. kisasszony egészen az ajtóig kísérte s kérte, nehogy haza távozzék; Mór ur biztosította a kisasszonyt, hogy marad. A legény azonban értesíti urát, hogy egy rendőr kereste. Az erdész ur nem jött zavarba, mondván, hogy majd holnap felmegy a rendőrséghez, hogy megtudja miért keresték, s meghagyja legényének, hogy a vadász-szere- ket vigye K. urhoz ki holnap barátjaival vadászni me- gyen. A legény eltávozott. Azonban az erdész ur sem ment többé vissza a társaságba. Elment ő is K. urhoz — egy ismert uzsorához. Ettől a fegyverek zálogba tétele mel- lett 80 frtot kapott; szekeret fogadott s még azon éjjel elhajtattott. Az igazság keze mindazonáltal csakhamar utolérte, s harmadnap két csendőr által visszazásírtatott azon városba hol oly szép időket töltött. Érkeztakor azutczák zsufolva voltak bámuló sokasággal. Nem így mikor tá- vozott, mert egész zajtalanul hagyta el újból a várost egy szerény kocsin, mely a szamos-ujvár felé vezető uton haladott odább. Emberünk ugyanis, midőn látta, mily nagy hitelnek örvend készpénz kölcsönök felvételére is vál- lalkozott. Eleinte kapott, később gyanut kezdettek főralni; s egyik ügyes fiatal kereskedő telegraphirozott L. her- czegnek, ha Mórúcz urfának nyithat-e hitelt. Ekkor ki- tűnta turpisság, hogy a herczeg Stetter uramat nem hogy erdővásárlással bizta volna meg, hanem nem is hallotta soha hírét sem. A t. szék által három évi súlyos börtönre lett elítélve a pagony-erdési állást felvett obsitos őrmester.

f.

esővíz volt az udvaromon, csak a lajtorja hiányzott. De mi több még a Zavadi ur lakházának is legalább egy része megmenthető volt, de fájdalom, a tűz legalább is háromnegyed óráig dühöngött, s csak midőn már mind az iskolának, mind a Zavadi ur lakházának nagyobb része lángok alatt volt, csak akkor érkezett, még pedig eleintén igen gyéren a segítség.

Kénytelen vagyok ismételnem, hogy H. V. a vész kezdete után legalább is háromnegyed óra múlva érkezhett a vész helyére, s még is tisztában akar állani a tűz eredetével; vagy ha előbb ott volt, igen igen roszul cselekedett, hogy sem nekem, sem más szerencsétlennek rögtön segítségére nem ment.

Hunyadi Imre.*)
evang. pap.

XI. közlemény. **)

Török-Gálfy-Horváth székely vértanuk emléksobrara újabb adakoztak:

1. A maros-vásárhelyi fazakas-czéh 2 frt.
2. Maroszékről: Nagy József 1 frt. Ajtai János 1 frt. Balla József 1 frt. Rosnyai János 1 frt. Özv. Dózsa Samuné 1 frt. Bitai Mihály 1 frt. Bitai Elek 10 kr. Szikszai Imre 10 kr. Sükösd Dénes 20 kr. Nagy Lajos 20 kr. Szász György 10 kr. Id. Nagy Ferencz 10 kr. Dávid Gergely 4 kr. Nagy István 10 kr. Gidófalvi János 20 kr. Pápai Ferencz 10 kr. Szakács Mihály 10 kr. Pataki Miklós 5 frt. Sárkány Fábán 1 frt. Nagy L. Ferencz 1 frt. Id. Sükösd István 3 frt. Fazakas Sándor 1 frt. Fodor Elek 50 kr. Szénási András 1 frt. Nagy Miklós 30 kr. Szalai Pál 50 kr. Mihály Sigmondné 2 frt. B. Ferencz F. 1 frt. Szekeres László 50 kr. Szekeres István 50 kr. Antal Imre 2 frt. Valaki 10 kr. Benkő Miklós 50 kr. Horváth Adámné 40 frt. Gálfalvi Zsigmond 1 frt. Gálfalvi Imre 2 frt. Szekeres László 1 frt. ifj. K. D. 2 frt. Wladutz József 1 frt. Nagy Zsigmond 1 frt. Konez Elek 2 frt. Minor Ferencz 1 frt. B. Rothenthal 10 frt. Sente Sámuel 20 kr. Lucze Márton 40 kr. Dimandstein Lázár 30 kr. Jákob Wolf 30 kr. Dimandstein Albert 20 kr. Sente Gábor 50 kr. Máthé Károly 1 frt. Sámson Baruch 1 frt. Ritter Ignác 50 kr. Káali Nagy Zsigmond 1 frt. Náthán Sándor 1 frt. Tischler Mózes 20 kr. Breuer Farkas 50 kr. Baruch Jeremiás 10 frt. Barabás Kázmérné 50 kr. Özv. Sente Pálné 50 kr. Egy valaki 10 kr. Bagotai Károly 50 kr. Baló Pál 50 kr. Kovács István 1 frt. Páztai Dénes 40 kr. Mező-Bánd közsege 1 frt. Bartha János 10 kr. Soos Eduárd 1 frt. Egy valaki 20 kr. En is 10 kr. Egy bándi 20 kr. En is adtam 20 kr. Fekete Pál 50 kr. Egy ember 20 kr. Egy valaki 10 krajczár. Összesen 72 forint, 88 krajczár.

3. Csikszékből: Márton Ferencz 20 kr. Gencsi Alajos 20 kr. Györfi János 20 kr. N. N. 10 kr. Horváth István 10 kr. Simon Mihály 10 kr. Benedek Ferencz 20 kr. Forika Ágoston 20 kr. Pap Gábor 10 kr. Kolcsár Péter 10 kr. Blága Demeter 10 kr. Simon Gergely 10 kr. Nagy Imre 20 kr. Péter Lajos 10 kr. Ditró közsege 5 frt. Lázár Jakab 1 frt. Daniel Kristóf 20 kr. Nanta József 50 kr. Korpos Adam 50 kr. Róth József 20 kr. Miklósi Ferencz 50 kr. Valaki 50 kr. Vizi Márton 50 kr. Csató István 20 kr. Jekel Mihály 20 kr. Ábrahám 10 kr. Páll Antal 10 kr. Ráduly Ferencz 1 frt. Mészáros Károly 1 frt. Spányik József 50 kr. Baka Áron 30 kr. Potovszky 20 kr. Keresztes Imre 20 kr. Haricska János 10 kr. Szomór 10 kr. Székely Gyula 10 kr. Ficzus Izsák 5 kr. Mózes József 5 kr. György Márton 40 kr. Bartis Lajos 10 kr. Cziko János 10 kr. Larencz Lipót 5 kr. Tamási Ignác 10 kr. Becze József 50 kr. Tankó Albert 15 kr. Lukács István 1 frt. Összesen 17 frt. 25 kr.

4. Püspök Kriza János ivén: Farkas György 2 frt. Györfi Sándor 50 kr. Gyöngyösi Dénes 50 kr. Kászoni János 20 kr. Hadnagy Pál 50 kr. Jakab József 20 kr. Csép Lajos 1 frt. Ince Dániel 20 kr. Szentmártoni Samu 50 kr. Gál Elek 40 kr. Nagy Sándor 50 kr. Székely Lajos 40 kr. Bíró Elek 20 kr. Györfi Lajos 20 kr. Marusi Zsigmond 20 kr. Szabó Domokos 40 kr. Kelemen Albert 50 kr. Kelemen István 1 frt. Pető Mózes 25 kr. Szentháromsági unitária egyház 1 frt. 40 kr. Albert Áron 10 kr. Kriza János 2 frt. Összesen 13 frt. 20 kr.

5. Hóri Farkas az „Erdély” című szépirodalmi lapban megjelent „Két Hunyadi” című történeti költői beszélyért nyert pályadíjt öt darab aranyban ezen siremlékre szentelve, ennek árfolyam szerinti értéke teszen 26 frt. 65 krt.

Mindössze 131 frt 98 kr. Ehez az eddig begyűlt 1248 frt. 93 kr. összeget hozzáadva, az eddigi összes gyűjtemény teszen 1380 frt. 92 krt.

Mely összegek a helyi takarékpénztárba vannak kamatoztatás végett elhelyezve.

Midőn a gyűjtőknek és adakozóknak hazafi áldozatkészségükért szíves köszönetet nyilvánítunk, egyuttal ismételve fölkérjük mind az iytartókat, mind pedig azon hazafiakat, kik azon célra még régebben hirlapilag adakozni késznek nyilatkoztak, jelesen Horváth Mihály, László és Gyula, ugy Dózsa Dániel s más urakat, hogy a kezükben levő összegeket mielőbb beküldeni szíveskedjenek, mivel az ezelőtt szinte két évvel tervezett szobor

érdekében idei szeptember elején a további intézkedések végett gyűlés fog tartatni.

Maros-Vásárhely, 1872. augusztus 3-án
a szoborügyi bizottság.

Lázár Ádám,
elnök,

Hincsi ifj. Dani,
pénztárnok.

Helyi dolgok.

* **Felhívás.** A maros-vásárhelyi jótékony nőegylet, mely a közönség nemes részvéte alapján évenként sok szegénynek enyhibi nyomorát, jótékony pénz alapja gyámolítása végett jelen évi szeptember 8-án egy tomboló játékot rendeztet, kiküldvén e célból az egylet igazgató választmánya Dózsa Dánielné elnöke alatt Bihari Sándorné, Bodola Jánosné, Borosnyai Pálné, Damokos Antalné, Filep Albertné, Györgypál Józsefné, Knöpfler Vilmosné, Tolnai Lajosné, Ugron Józsefné, Jenei Albertné személyeiben egy rendező bizottságot.

E jótékony nőegylet a kijátszandó tárgyak beszerzése tehetségéhez képesti pénzösszeggel járult ugyan, s e célra már is érdekes tárgyak lettek bevásárolva, azonban az egylet pénzalapja csekélyebb hogysen vállalataira a jótékony adakozásokat nélkülözhetné.

Ez okból tiszteletteljesen kéretnek fel jótékony egyetünk nemes keblü pártolói, „hogy a tervezett tombolajátékon kijátszandó tárgyakat saját készítményü, vagy részleteikben nélkülözhető tárgyakkal gyarapítani szíveskednének.

A tisztelt adományozók névsora az adakozott tárgyak jegyzékével az egylet ig. választmányához be fog jelentetni.

Az adományokat a rendező bizottság fennevezett tagjainak mindenike elfogadni s nyugtázni jogosítva van.

Az adomány tárgyak beszolgáltatása szeptember hó 1-én eszközözendő, hogy a rendező bizottság a játéktervet a rendelkezése alatti tárgyakhoz képest állapíthassa meg M.-Vásárhely 1872. augusztus 2-án. A rendező bizottság. A m.-vásárhelyi takarékpénztárnak 1872. július havi üzletforgalma.

Bevétel:

Pénztármaradvány áthozat a mult hóról	9015	frt 65	kr
Tak. pénztári betétek 85 féltől	37807	” 23	”
Visszafizetett váltók	96013	” —	”
előlegek és zálogok	606	” —	”
Befizetett kamatok	2246	” 8	”
illetékek	1821	” 42	”
Megtérített kezelési költségek	53	” 25	”
Késedelmi kamatok	57	” 77	”

Összesen: 147620 frt 40 kr.

Kiadás:

Betét visszafizetés 80 félnek	10038	frt 40	”
Leszámitolt váltók	109980	” —	”
Előlegek és zálogok	2097	” —	”
Kifizetett osztalék 1871-ről	171	” —	”
Kezelési költségek	123	” 33	”
Tisztí fizetések	216	” 67	”
Más pénzügyintézeteknek	12000	” —	”
Pénztármaradvány	12994	” 65	”

Összesen: 147620 frt 40 kr

Maros-Vásárhelyt, 1872. augusztus 5-kén.

Z. dr. Knöpfler. s. k. Rápoly Károly. s. k.
igazgató. könyvezető.

Jeney Albert. s. k.
aligazgató

Azon egyének névsorát kik a mult július 30-ára viradólag kiutott égés által végkép megsemmisült kerek mester Ambrus János és asztalos mester Svéninger József felségelésére ajándékoztak, kéretik a tisztelt szerkesztőség becses lapjában közlésvégett.

B. Horvát Albert 5 frt., Petki Ferencz 5 frt., N. N. 5 frt., Berzenczei 10 frt., Száva Farkas 1 frt., Bodó Mózes 1 frt., N. N. 2 frt., Blumenfeld 5 frt., Dr. Knöpfler 5 frt., Bucher Miska 5 frt., Mikó Mihályné 5 frt., Istvánfi 1 frt., Schneider 5 frt., Dr. Székely József 1 frt., B. Huszár Károly 5 frt., Szász Róbert 5 frt., N. N. N. 1 frt., N. N. N. N. 2 frt., Macskási Ferencz 5 frt., B. Kemény Géza 5 frt., Göldner Nándor 1 frt., Nagy Samu 3 frt., Jenei Albert 1 frt., Szász Károlyné 2 frt., Szász Béla 5 frt., Vajda Ilka 1 frt., N. N. N. N. N. 2 frt. Összesen 94 frt.

— **Városunk** emelkedésének, a czélszerű és izletes építkezéseknek eddigelő főakadályát az építkezési anyagoknak hiánya, vagy silány de drága volta képezte. E nagy és káros akadályon most már az idő és változott körülmények némileg segítettek. A forgalmi világgal városunkat közvetlen érintkezésbe hozó vasuti közlekedésünk lehetségesítette, hogy a nagyobb építkezéseknél előnyösen használható terméskő táblák vagy darabok gyorsan s elég jutányosan szállíthatók hozzánk is, a különböző faragók árviszonya is az előbbi évekhez képest kedvezőnek mondható, az építkezések sorsára azonban döntőleg szokott hatni s kiváló figyelmet igényel, az alkalmas téglának olcsó beszerezhetése, s épen ez utóbbi vala nálunk a legérzékenyebb építkezési kalamitás. Ugyanis egyeseknek a határon szétszórva található téglavetettési telepük mind csekélységük, mind a beruházás teljes hiánya s az alkalmas talaj ki nem szemelése s egyáltalában primitív voltak

miatt nem csak a helyi szükségletet kielégíteni nem képesek de gyarló termelényeik is bírálaton és igen gyakran a felhasználhatóságon is alól estek; alkalmas téglavetettési hely pedig t. i. a város felső határán levő téglavető és cserépgyár, több évekre a vasuti építkezők kezébe került, a városi építkezési szükségletre még egy darab téglavető sem szolgáltatott. A folyó év a téglagyársorsában is változást idézett elő, mert az újból magának kezébe kerülvén az ipar és laukadatlan szorgalom megtérítésévé változott, úgy hogy ottan helyi szükségletre alig két hó alatt már egy félmilliónyi legkötönyebb minőségű palatéglavető gyártatott, mely nagyszerű üzletberendezés és gyáripar nemcsak a szemre gyakorol igen kellemes meglepetést, de az építettni kívánóknak is nagy előnyökre szolgál, azáltal, hogy a jelenlegi kezelők saját szükségletüket meghaladó téglamennyiséget vettetőn a fölösleget, mint biztosan értékesítettünk, áruba bocsátják s így az építkezők azon előnyös helyzetbe jöttek, hogy kitűnő mennyiségű palatéglavetőt és pedig miután az idej téglavető nem nyerészkedési vállalkozásból folytatottatik, igen jutányos árban szerezhetnek be. Mire midőn az építettni kívánókat figyelmeztetjük, nem tehetjük, hogy egyszersmind a közérdeknek szolgáló vállalkozókat is őszintén ne üdvözljük.

— **Katonai hírek.** Az aug 2-ik és 3-ik közötti éjen a 62-ik serezed nagy hadgyakorlatot tartott tüzérség nélkül Medgyesfalva táján. Ugyanez ezredből mult szombaton egy dobos fürdésnél vízbe halt.

A katonai zenekar ezután Vasárnapon kívül még Csütörtökön délután is fog zenélni a sétatér előtt.

— **Véls Simon.** hirnevész vizorvos, folyó hó 11-én d. u. 4 órakor az elbai szinkörben felolvasást fog tartani, a nagyon nevezetessé lett vizgyógy rendszerről. Figyelmeztetjük a t közönséget a minden tekintetbe érdekes felolvasásra.

— **Hajós János** Kolozsvár egyik képviselője és a földterhermentesítés alapigazgatóságánál főelőadó, a helyi kárpótlás valószínű bizottmány megvizsgálása végett néhány napig városunkban időzött, és vasárnap távozott el.

— **A Bajor Lajos** ezred zenekara f. hó 2-án Márkusnál tartott és tánczyizgalommal összekötött zeneestélyo a jelenlévők teljes meglegedésére ütött ki.

— **Villámcsapás.** A f. hó 4-ki estvéli záporosó alkalmával az épen érkező vasuti vonatot szinte megütötte a villám, hanem szerencsére a mintegy 10 lépésnyire levő táviradasodronyt érte, és ketté is szakította.

Szini szemle.

Julius 27. szombaton Fauszt és Margaréta. Operette 5 felv. Ez a darab a Gounod classicus Fausztja parodiája, Hopp Gyulától. Van benne hang akármennyi, még harmonia is, de valamire való gondolat egyetlen egy sincs. Mi csak az idegen két eszmét szerettük, melyek közül az egyik az eredetiből átvéve, az az annyira kedves és kedvelt „nem vagyok szép, sem kisaszony” gyönyörű ária, mely egyébiránt az eredetinek is legszebb gyöngye a másik eszme az „Ezred leányából” van kölcsönözve.

Az előadás minden tekintetben dicséretet érdemlő volt. Halmi (Faust) Szilágyiné (Margaréta) Szilágyi (Mefes) mind játék mind ének tekintetben igazán jelesen működtek. Krasznai (Valentin) ki emeljük ez uttal is azon szép tulajdonáért, hogy alárendelt szerepében is s pláne énekes darabban teljes odaadással játszott. Mirészünk-ről nem tudjuk elhatározni, hogy Epaminondas mikor volt nagyobb, fényes győzelmeiben e, vagy akkor, midőn az egy évi utoza takarítást nemes türelemmel végezte. Krasznai „kéz csökölása” szinte az egész előadás legfelderítőbb momentumuma volt.

Julius 28. vasárnap. Az ördög és a párisi vakleány Melles-villetől. Színmű 5 felv. Mártonné, Cseceser Ida aszony felléptél.

Mi előtt a jeles színműhöz s ennek előadásához szól-nánk, figyelmeztetjük az ezen szintársulat körében ide-hátrább vendégül netalán fellépni szándékozókat, hogy hagnának föl ily czélzatu szándékukkal, mint esalhatatlanul hátatlan kísérlettel. Az itteni szintársulat oly szerencsével van össze állitva s oly művészileg vezetve, hogy en-nél, bár ki fia vagy leánya, nem csak hogy ki nem emelkedhetik, de még összehalonlást se bírandja kiállni. E sors érte Mártonnét a ki elég merész volt a Némethy Irma szerepébe fellépni. Elesett. A expieson crimie.

A darab iránya erkölcsi, és becsülni való, melyről fényesen tanuskodik az 5-ik felvonás czíme: Az ég igazságos. A játék egész szövege nemesen összeállitva. A bü-nös marquisnó lakól; a hibáján kívül szerencsétlen vak-leány sok szenvedései után látását visszanyeri s az em-beri szeretettel gazdag keblü ékárust jutalmazza. Az ék-szeresszegéd haláljának gróf Saint Germain iránti bebizo-nyítása igen szép jellemvonása a darabnak.

Kovács Gyula (gróf Saint Germain) Boér Emma (Blanche a vakleány) Mátrai (Darville) Krasznai (Fleuri az ékárus) Halmi (Ekszeresszegéd) Kendi (Vandrai) a szép darabot igazán szépen állították előnkbe. De a játék hőse Szentgyörgyi volt, a ki borzasztó Pietrit oly biven adta, hogy magunk is komolyan utáltuk. Ilyesmi felette ritkán történt velünk.

*) Azon tisztelt szerkesztő urakat, kik lapjaikban az idézett cikik nyomán közölték a szomorú esetet, kérem e sorok átvételére: Hunyadi.

**) A „Magyar Polgár,” „Magyar Ujság” és „Pesti Napló” t. cz. szerkesztőségei kéretnek ezen közlemény átvételére.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében 1872. aug. 5-dikén és következő napjain a következő perek fognak előadatni.

I. tanács polgári ügyben

Előadó k. t. r. b. Binder Mihály.

Zupán Döme, Klein Pál e., Gracik József, Vajde-ján Gy. e., Hahner Ján., Kleisch Gy. e., Czank Gy. Tó-dor Julis e., Cintisán An., Stoika F. s t. e., Dr. Lindner Savu Senciu e., Oprea Simtion, Czikendelea Bukur s t. e. Előadó k. t. b. Csergedi János.

Pap Potrátiu, Pap Constantin e. fekvők i., Comta Mária Nicolae, Comta Conucia hagy. e. egy szántó iránt, Ivancia József, Rotariu Anna s t. végrend. megsem. i., Roska Tódor, Ruszu Lázár e. som. visszahely. i., Russ Petru Tiortán Russon e. som. visszah. i., Jau Juon Jó-zsef, Chinsdea Juon Bukur e. kaszázó i.

Előadó k. t. b. Lészai Lajos.

Mendel Farkas s t. Szigvártó And. s t. e. haszon-bér megszűnt. i., Mendel Farkas s t. Szigvártó And. s t. e. haszonbér hátralék i. a balázsfalvi püspöki uradalom kárpótlás kiutalása.

Előadó k. t. r. b. Elekes Pál.

Kozma János, Deján Atyim e. 561 frt 81 kr. i. Helvig Sámuel, Bayer Frigyes e. egy hordó bor elszál. i. Nagy István, Badiu Nicolae e. 298 frt 94 kr. i., Nagy István, Badiu Nicolai e. 135 frt 42 kr. i., Fulea Gyor-gye, Banea Gyorgye és t. e. igénykereset i., Zsurzsuka Kondrate, Czolka Gyorgye hagy. e. egy ut megszűnt. i., Nagy Albert, Czeltner József e. som. visszah. i.

Előadó k. t. r. b. Déési Farkas.

Szegesvár város az odavaló ev. luth. egyház e. te-lekkönyvi ügy. Segesvár város Hayn Dániel s társa e. telekkönyvi ügy, Sándor Miklós, Pap János e. 100 frt i., Vladár Amosné, Magyarosán Juon s társ. e. 104 frt i. Szöcs Miklós, Nagy Eszaiás s t. e. 87 frt i., Kászoni Ig-názt s t., Molnár Balázs s t. e. telekkönyvi ügy. Ma-yer Ignázt s neje, Lippai András s neje, Ibrányi Károly s neje, Lippai György Andr. e. telekkönyvi ügy i.

II. Tanács polgári ügyekben.

Előadó k. t. r. b. Tribusz Antal.

Bocskai Isván, Kudelka Ferencz e. atyaság elisme-rése i., Czitrom Hersch s t. Bolta Juon e. egyház lebontása s elbordása i., König Mihály, Pongrázt Márton e. 134 frt 52 kr. i., Szekeres Sándor Wuncseh András e. birt. háb. i., Furdin Anna l. Tódor, Bobariu Nicolae l. Gligor s t. e. kártérítés i., Reisenberger Gusztáv és Burg-hard Anna házassági engedély i., Riczkövi Lajos, özv. Lázár Dinyné e. 20 frt i., Kováts Vernes János, Petri János e. 53 frt i. Banya Juliska s t. Székely András s t. e. ingók tulajdona i.

Előadó k. t. r. b. Dózsa Dani.

Harasztosán Tódor, Bartha Tamás e. som. visszah. i. Furean Chifor János Sándor e. kártérítés i. Csath Anna, Nagy Imre e. 300 frt tőke s jár. i. Pál János, Fere Ig-nácz ellen szerződés helyesítés iránt. Czikali Mária, Kell-ner György e. som. vissz. hely. i. Boér Albert, Rafae, Ábrahám e. durkák i. Jakabfi Teréz, Csiki Mária ellen 129 frt s jár. i.

Előadó k. t. r. b. Sándor János.

Krisán Nicolae s t. felhívásos keresete. Lichtmann Ábrahám, Deák György e. 300 frt i., B. Pap Jánosné, Botkás Petru e. 20 véka gabona i. Teluleszku Juon s t. Kaposzetzku Dávid e. 26 frt 80 kr. i., Csikszerdai casinó szebeni Péter e., Potoczki Antal e. 10 frt tagságidő i.

Előadó k. t. r. b. Pipos Péter.

Branu Toma, Greavu Juon e. 40 frt i., Neumann Izraelné, Chana Blima a k. kinestár s férje e. igény. Fi-lipoin Nica, Mororanu Juon Nicolau e. tulajdonjog elis-merése i., Parasca Juon, Parasca Gavrilu e. som. vissz. hely. i. Navratzki Kár. Ferenczi György e. közkert fel-állítása i., Sipos Alexa, Orbán Károly e. 72 frt i., Ker-csel Juon, Lombrea Nicolae e. birt. háb. i.

Előadó k. t. r. b. Szolga Miklós.

Szekeres Imre, Iszlai Ferencz hagyatéka e. 100 frt i., Incze Ferencz, Lengyel József s t. e. 68 frt 46 kr. i., Bundeá Stefan, Dragus Vaszi e. som. visszah. i. Bartok Agnes, Keresztes Ferencz s t. e. szerz. tely. i., Szemerjai Ferenczné, Ország György e. vagyon község megszűnt. Kovács Tamás, Gál András e. som. vissz. i., Kováts Fe-rencz, Kováts István e. 40 frt i., Onotzi Péter, Pap László e. som. visszah. i. Bozsán Domitra, Bozsán Szimion e. sommás visszahelyezés iránt. — Demény Dániel, Vernes György ellen 100 forint kötbér iránt. Hagymás görög egyesült egyházmegye, Bács Juon ellen 19 forint. 30 kr. i. Derzsi Lórintz s t. Ferenczi Károlina s t. e. igénykere-set i., Mayer Mihály, Stupinean Danille e. 140 frt i., Fuhos Mihály, Hupuczi Pál e. 9 frt 50 kr. i.

Előadó k. t. p. b. Illyés Károly

Piró Simeon hagyatéki ügye. Özv. Tóth Elekné, Zsombari József s t. e. birtokh. i. Barbu Juon és Jacob Barbu Mihaila e. birtokh. i. Balázs János, Lénárt Jó-zsef e. lakbér kiüresítés i. Sibitán József, Ehrenreich András e. egy bival i. Vancse Simeon, Vancse Mária e. birtokháborítás i.

III. Tanács bűnügyekben.

Előadó k. t. bíró Bárdosi György.

Russu Mária s t. lopás. Popovics Nicolae közintéz-keések e. kih. Gavrilu Nicolaes társa, Singer Mihály, Gotschling János s társai, Stárner György, Lugosi Biri F. és Gramada József e. testi bizt. e. kih. Stanisoru Nicolae becs. bizt. e. kih.

Előadó k. t. bíró Stoyka Antal.

Czill András, Czile Simon, Dicu Juon, Bajat Va-szilie e. becsület sértés, Budutian Gligor s t. testi bizt. e. kihág. Veisz Izsák vagyon bizt. e. kihág., Kereltun Augustin becs. bizt. e. kihág., Duglea Maria, Vuleu Ju-onnás s t. lopás, Kolozsi Alexandru s t. tolvajság.

Bécsi tőzsdei árkelet

(aug. 5.)

5 ⁰ / ₀ metallique	64.70
5 ⁰ / ₀ nemz. államkölesön	64.70
1860. államkötvény	103.70
Bankrészvény	837.—
Hitelrészvény	333 50
London	12.70

Ezüst	110.85
Arany	5.37
Napoleon arany	8.9
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.50
" " " temesi	81.50
" " " erdélyi	80.50
" " " horvát-slavon	-9—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK

1—3

Pályázat.

A maros-vásárhelyi ev. ref. egyház felső-leány iskolájánál 420 frt évi fizetéssel és 80 frt lakbér-rel díjazott rendes tanítói állomásra pályázat nyit-tatik. A pályázók főleg a számtanban és a magyar-nyelv tudománybani képzettségüket kötelesek hiteles bizonyítványok alapján kimutatni.

A pályázati határ idő folyó év augusztus 28-ig terjed.

A felszerelt folyamodványok alólírt gondnokhoz bérmentesen címzendők.

A maros-vásárhelyi ev. ref. egyházi tanácsnak 1872. augusztus 4-ik napján tartott gyűléséből.

Dobolyi Sándor.

5—6

Egy jó bizonyítványokkal ellátott, 29 éves nőt-len, székely fiatal ember ajánlkozik gazda tisztnek vagy számtartónak, ki ezelőtt is több évig egy na-gyobb gazdaságban szolgált, helyét rögtön elfog-lalhatja. Bővebb értesítést ad a szerkesztőség.

11—12

Hirdetmény.

A maros-vásárhelyi takarékpénztár

minden, a t. cz. közönség részéről hozzá betett és ezután betendő pénzek után

6%-os kamatot fizet

folyó évi július 1-ső napjától kezdve.

A m.-vásárhelyi takarékpénztár igazgatósága.

1—3

KITÜNŐ

budai, egri és vilányi vörös borok
jutányos áron kaphatók a

„Pest város” szállodában.

3—12

Nincs hathatósabb, jobb és biztosabb gyógy-szer, mint a már annyira elősmert jóságú és az egészvilágon jósikerrel használt

Morison pirula és por,

mely különösen: emésztési-bajokban, gyomor-gyengeségben, idegbajokban, köszvény, rheu-matizmus, sárgaság, májbetegség, kő, arany-ér, hámorosis, makacs-dugulások, hideglelés, borbetegek, s minden egyéb eféle betegsé-gekben legbiztosabb gyógyszer.

A Morison pirula gyógyszerjű füvekből van ve-gyítve, s rendkívüli jó vértisztító, a vérből eltávo-lit minden megromlott részt, s azt jó-ujjal pótolja.

Morisonnak, ki magát egyógyszer által halha-tatlanná tette. — Londonban emlék szobrot emel-tek tisztelői, piruláit pedig a világ minden részében sikerrel használják.

Az Austriai- Magyarbirodalomban egyedüli fő-raktárunk van.

Grosse Gyula, nagykereskedőnél *Krakkóban*.

Kinél bár mily mennyiségben megrendelhető.

M.-Vásárhelytől kapható: Wittich J. könyv-kereskedésében, utasítással együtt.

London, július hó 1872.

Az angol egészségi Collegiumból
Morison és társai.

4—*

Legujabb törvénykezési munkák!

Kaphatók Wittich J. könyvkereskedésében

Maros-Vásárhelytől.

Érdekes ujdonság!

Az 1872. évi Törvények gyűjteménye.

8-adrét I. füzet ára 60 kr.

Kézikönyv a BIRÓSÁGI VÉGREHAJTÓK számára

irta: dr. Dárdai-Sándor, ára 2 frt.

SZABÁLYRENDELET

az irodai szükségletek fedezése, az irodai átalános kezelése és az erről vezetendő számadás tárgyában.

Szabályrendelet,

a bűnvádi eljárási költségek meghatározása tárgyában, ára 50 kr.

Az új vadásztörvény

függelékül állandó vadásznaptárral, ára 40 kr.

AZ ÚJ IPARTÖRVÉNY

ára 30 kr.

Törvénycikk a vadászatról

függelékkel az abban hivatkozott,

mezei rendőrségi törvénnyel

kiegészítve, s betűrendes tárgymutatóval ellátva, ára 40 kr.

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr.

Az igazságügyminister által javaslatba hozott Szabályok a bűnvádi eljárás

tárgyában ára 40 kr.

Kapható továbbá:

A BOGYÁR-GYÜMÖLCS

(málna, ribizke, eper, afonya, köszméte sat. tenyésztése

különös tekintettel a szőlő-lugas miveltésre ára 50 kr.

Magyarosan

irta Gyergyai Ferencz, ára 1 frt 40 kr.

Helység-névtár.

Erdély községeinek betűrendes névtára, ára 1 frt 50 kr.